

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9P/72/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912205212
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2012:5912205212.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľky: U. W., nar. XX.X.XXXX, bytom H. X. č. 8, XXX XX G., štátna občianka Slovenskej republiky, proti odporcom: 1/ O. L., nar. XX.X.XXXX, bytom B. U. 6, X. in der B. XXXXX, Spolková republika Nemecko, štátny občan Talianskej republiky a 2/ mal. H. L., nar. X.X.XXXX, bytom H. X. č. 8, XXX XX G., štátna občianka Slovenskej republiky, v konaní zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny, v konaní o zapretie otcovstva k maloletej H. L., nar. X.X.XXXX, takto

rozhodol:

Súd určuje, že O. L., nar.XX.X.XXXX nie je otcom maloletej H. L., nar.X.X.XXXX z matky U. W., rod. W., nar.XX.X.XXXX.

Navrhovateľke sa náhrada trov konania nepriznáva.

Slovenskej republike sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.7.2012 sa navrhovateľka domáhala, aby súd určil, že O. L., nar.XX.X.XXXX nie je otcom mal. odporkyne 2/. Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľka návrh na začatie konania odôvodnila tým, že od februára roku 2009 doposiaľ nežije s odporcom 1/ v spoločnej domácnosti. Dňa 6.3.2012 bolo jej manželstvo s odporcom 1/ rozvedené. Ešte počas trvania spoločného manželstva s odporcom 1/ navrhovateľka spoznala priateľa, s ktorým počala mal. odporkyňu 2/.

Odporca 1/ sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadril, pričom poukázal na to, že počas tehotenstva navrhovateľky už žil oddelene od navrhovateľky, pričom on býval v Nemecku a ona na Slovensku. Súčasne vyhlásil, že on nie je biologickým otcom mal. odporkyne 2/.

V súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti odporcu 1/, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi na pojednávaní zotrvala na podanom návrhu na začatie konania, pričom na doplnenie poukázala na to, že ona mala naposledy pohlavný styk s odporcom 1/ niekedy v mesiaci december 2009. Ona sa následne vo februári 2010 po opustení spoločnej domácnosti, ktorú zdieľala s odporcom 1/ v Spolkovej republike Nemecko, odsťahovala na Slovensko a následne si v marci 2010 našla priateľa, s ktorým aj v súčasnosti žije a plánuje s ním spoločnú budúcnosť. Ona od

februára 2010 mala pohlavný styk iba so svojim súčasným priateľom, ktorý je aj biologickým otcom mal. odporkyne 2/. Navrhovateľka súčasne poukázala na to, že potom ako bude zapreté otcovstvo odporcu 1/, ona so svojim priateľom chce určiť otcovstvo k maloletej odporkyne 2/ súhlasným vyhlásením rodičov.

Súd okrem výsluchu navrhovateľky vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami založenými v súdnom spise, ako aj s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 6P/11/2011, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Navrhovateľka a odporca 1/ sú bývalými manželmi, ktorých manželstvo bolo uzavreté dňa 26.3.2002 a zaniklo rozvodom na základe rozsudku tunajšieho súdu č.k. 6C/11/2011-42 zo dňa 6.3.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 29.5.2012. Dňa 2.7.2012, t.j. v čase, kedy od zániku manželstva navrhovateľky a odporcu 1/ neuplynulo viac ako 300 dní, sa narodila maloletá odporkyňa 2/, pričom v rodnom liste mal. odporkyne 2/ sú ako jej rodičia zapísaní navrhovateľka a odporca 1/ z dôvodu, že odporcovi 1/ ako bývalému manželovi navrhovateľky svedčí zákonná domnienka určenia otcovstva v zmysle § 85 ods. 1 Zákona o rodine. Návrh na zapretie otcovstva voči odporkyne 2/ podala navrhovateľka, t.j. matka maloletej dňa 16.7.2012, t.j. v zákonnej trojročnej lehote na zapretie otcovstva.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Zákon o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom“), podľa ktorého určenie (zistenie alebo zapretie) rodičovstva sa spravuje právnym poriadkom štátu, ktorého príslušnosť nadobudlo dieťa narodením.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, podľa ktorého, ak dieťa žije v Slovenskej republike, môže sa rodičovstvo určiť (zistiť alebo zaprieť) podľa slovenského práva, ak je to v záujme dieťaťa.

Podľa § 85 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

Podľa § 88 ods. 2 Zákona o rodine aj matka môže do troch rokov od narodenia dieťaťa zaprieť, že otcom dieťaťa je jej manžel. Ustanovenia o práve na zapretie otcovstva manželom matky dieťaťa sa použijú primerane.

Podľa § 87 ods. 1 Zákona o rodine ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

Rodinnoprávny vzťah medzi otcom a dieťaťom založený prvou zákonnou vyvrátielnou domnienkou otcovstva právna úprava uprednostňuje za predpokladu, že dieťa bolo, resp. mohlo byť počaté z pohlavných stykov manželov za trvania ich manželstva. Otcovstvo v tomto prípade možno zaprieť len výnimočne, ak je celkom vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa. Navrhovateľka v takomto konaní musí preukázať, že v dobe rozhodnej pre počatie dieťaťa sa manželia buď vôbec pohlavne nestýkali (podľa súdnej praxe však nestačí len tvrdenie alebo preukázanie, že manželka súložila okrem svojho manžela aj s iným mužom) alebo, že z pohlavných stykov medzi manželmi nemohlo dôjsť k počatiu dieťaťa, napríklad z dôvodu neplodnosti manžela.

V predmetnej veci navrhovateľka ako dôvod, ktorý vylučuje otcovstvo odporcu 1/ k maloletej odporkyne 2/ uvádzala skutočnosť, že v rozhodnej dobe pre počatie mal. odporkyne 2/ sa s odporcom 1/ už pohlavne vôbec nestýkala, keď ona mala s odporcom 1/ naposledy pohlavný styk v decembri 2009 a vo februári 2010 sa odsťahovala z ich spoločnej domácnosti, ktorá bola na území Spolkovej republiky Nemecko a presťahovala sa na Slovensko, kde si v marci 2010 našla priateľa, s ktorým žije doposiaľ, a s ktorým

od marca 2010 ako jediným mužom mala pohlavné styky. Ona je preto presvedčená, že biologickým otcom mal. odporkyne 2/ môže byť iba jej priateľ. Uvedené skutočnosti potvrdil aj samotný odporca 1/, ktorý vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na to, že v čase tehotenstva navrhovateľky on a navrhovateľka už žili viac ako rok v iných krajinách, pričom on žil na území Spolkovej republiky Nemecko a navrhovateľka na území Slovenskej republiky. Odporca 1/ súčasne vyhlásil, že nie je biologickým otcom maloletej odporkyne 2/.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že je absolútne vylúčené, aby otcom mal. odporkyne 2/ bol odporca 1/, keď v konaní nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali tvrdenie navrhovateľky, že s odporcom 1/ mala naposledy pohlavný styk v decembri 2009, t.j. v čase, ktorý nespadá do rozhodnej doby pre počatie mal. odporkyne 2/.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľke, ktorá mala vo veci plný úspech vo veci, náhradu trov konania voči odporcovi 1/ a odporkyňi 2/ nepriznal, nakoľko si navrhovateľka náhradu trov konania neuplatnila.

Vo vzťahu k odporkyňi 2/ súd súčasne poukazuje na to, že odporkyňa 2/ je mal. dieťaťom, bez akéhokoľvek príjmu, ktorá nemá prostriedky na úhradu vzniknutých trov konania, čo zakladá dôvod na nepriznanie náhrady trov konania navrhovateľky voči odporkyňi 2/ aj z dôvodov prezumovaných § 150 ods. 1 O.s.p.

Pokiaľ v konaní vznikli trovy konania aj Slovenskej republike, a to z dôvodu vykonaných prekladateľských úkonov z jazyka slovenského do jazyka talianskeho, ktoré Slovenská republika vyplatila ustanovenému prekladateľovi Mgr. Gabrielovi Martiniakovi na základe uznesenia tunajšieho súdu č.k. 9P/72/2012-40 zo dňa 8.8.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 28.8.2012 vo výške 159,36 eur, súd náhradu týchto trov Slovenskej republike nepriznal, nakoľko sa jedná o trovy, ktoré je povinný znášať štát bez zreteľa na to, aký je výsledok sporu, t.j. o trovy, ktoré vznikli v súvislosti s plnením ústavných povinností štátu spočívajúcich v realizácii práva účastníka konania konať pred súdom vo svojej materčine.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.